

NOTA DE FUNDAMENTARE

Intr-o economie de piata sunt necesare reguli pentru produse, servicii si practici comerciale de natura sa satisfaca exigentele consumatorilor, in conditiile asigurarii unei concurente loiale, a protectiei mediului inconjurator si a liberei circulatii a produselor si serviciilor.

Mondializarea comertului impune armonizarea acestor reguli, in scopul de a crea un echilibru intre toti participantii la actul de comert.

Daca parametrii de securitate care definesc produsul sunt impusi, in mod cert, prin *reguli precise*, supravegheate de autoritati specifice, in functie de domenii, ceilalti parametri, care definesc calitatea, precum si cei declarati prin eticheta, publicitate sau alte asemenea mijloace, sunt asigurati prin *garantii*.

Garantia reprezinta, practic, o modalitate prin care vanzatorii si, implicit, producatorii se obliga sa comercializeze produse care, intr-o perioada de doi ani de la livrare – pentru produsele noi si nu mai putin de un an de la livrare – pentru produsele second hand, trebuie sa-si mentina parametrii care determina valoarea de intrebuintare initiala, deci trebuie sa respecte specificatiile contractului de vanzare/furnizare precum si alte angajamente ale vanzatorului, fara a solicita din partea consumatorului costuri suplimentare, in conditiile in care acesta il utilizeaza conform instructiunilor de folosire.

Prezenta reglementare armonizeaza legislatia romaneasca cu Directiva Uniunii Europene nr. 99/44/EC referitoare la garantiile bunurilor de consum. Reglementarea defineste bunurile care se supun acestui act normativ, precum si pe cele exceptate si pune accent pe definitiile termenilor, conferindu-le astfel mai multa claritate, fara a necesita anexe cu liste ale produselor.

Proiectul de Lege defineste doua tipuri de raspunderi:

1. Raspunderea fata de conformitatea bunului de consum cu specificatiile contractului de vanzare/furnizare, cunoscuta in practica sub numele de garantie legala;
2. Raspunderea fata de conformitatea cu obligatiile asumate prin certificatele de garantie si publicitatea aferenta, denumita garantie comerciala si care este suplimentara garantiei legale

Se definesc, de asemenea, continutul celor doua tipuri de conformitati si raspunderea concreta a vanzatorului la lipsa de conformitate.

In situatia in care raspunderea revine productatorului sau isi are originea pe lantul de distributie, apare actiunea in regres, care este, de asemenea, definita.

Proiectul de Lege stabileste sanctiunile in cazul nerespectarii prevederilor sale si numeste organele administratiei publice abilitate pentru aplicarea ei.

Prin modul european de abordare a problematicii, bazat pe experienta economiilor de piata avansate, in care sunt stabilite raspunderile ce decurg din garantii, prezenta reglementare contribuie la organizarea mai eficienta a mediului economic. In consecinta, agentii economici vor manifesta o preocupare concreta si pe termen lung pentru

calitatea produselor si serviciilor, sporindu-si astfel sansele de a face fata competitiei interne si internationale.

In conditiile in care consumatorii se vor simti mai protejati fata de situatiile neplacute care pot aparea pe parcursul intrebuintarii produselor – inclusiv a celor procurate la mana a doua –, increderea lor in produse, in producatori si in vanzatori va creste, dezvoltandu-se in acest fel o relatie cu efecte benefice asupra evolutiei pietei.

Intrucat acordarea garantiei este, in fapt, un contract ce reprezinta o lege a partilor, reglementarea acestui domeniu trebuie sa se realizeze printr-o lege.

In prezent reglementarile existente, care sunt hotarari de guvern, nu au forta necesara de a rezolva litigiile ce decurg dintr-o lege a partilor.

In conditiile specifice din Romania, cand comertul cu bunuri second hand capata asemenea dezvoltare, este necesara aceasta lege care sa disciplineze si acest tip de comert si care alaturi de securitate sa asigure garantii consumatorilor, asa cum se procedeaza si in practica europeana